

திணை இலக்கணத்தில் சமயக்கொள்கை ஊடாட்டம்

ப. கணேஷ்வரி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சிவகாசி-626123, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Religious Theory in the Thinaï Grammar

P. Ganeshwari a, *

^a Department of Tamil, Ayya Nadar Janaki Ammal College, Sivakasi-626123, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
pganeshwari89@gmail.com

Received: 04-01-2021
Revised: 18-04-2021
Accepted: 19-04-2021
Published: 30-04-2021

ABSTRACT

The Tamil word is basic ally from the grammar of the Tamil word. The grammar system that divides world life into 'Thinaï' is a very important system in Tamil. Language changes are taking place in a scientifically functioning society. The cultivation and productivity of the foundation of society have an impact on the superstructure of the society, the art, literature and culture. The religious god thought is in the life classification of the Tamil grammar which is the basis for the creation of words. The tholkappiyam period of the resurrection of the collective life is a symbol of the non-religious protodraavidian ism and directly links the doctrine of God to the people. The authors of the well developed landslide society, who wrote to tholkappiyam, have also incorporated the theory of God, based on the various religious and social contexts. The Veera Choliam with buddhist background and Neminatha with Jainism link the god sandals in the higher dina. The nannul also inscribes the sanskrit influence of the deity and the naraka of the sanskrit influence, and the sanskrit influential theory of the proto Dravidian grammar of the grammar, the devar and the narakar a number of religious theories.

Keywords: Thinaï Grammar, Sanskrit, buddhist, Veera Choliam

முன்னுரை

தமிழ்ச் சொல்லிலக்கணத்தின் அடிப்படை திணை இலக்கணத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. இவ்வுலகம் உயிர்களால் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உலக உயிர்களை 'திணை' அமைப்பிற்குள் சுட்டி, உயர்திணை, அ.றிணை என்று பாகுபடுத்தும் இலக்கண அமைப்பு தமிழில் மிகமுக்கியமானதொரு அமைப்பாகும். விஞ்ஞான ரீதியில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமூகத்தில் அதன் காலகட்டத்திற்கேற்ப மொழியிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. சமூகத்தின் அடிக்கட்டுமானமான உழப்பும் உற்பத்திப் பெருக்கமும் அச்சமூகத்தின் மேற்கட்டுமானமான கலை, இலக்கியம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இதனடிப்படையில் சொற்களின் உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படக் காரணமாகத்திகழும் திணை இலக்கணத்தின் உயிர் வகைப்பாட்டில் நிகழ்ந்த சமயம்சார் கடவுள் சிந்தனையின் ஊடாட்டத்தைத் தொல்காப்பியம் நன்னூல் கொண்டு இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

திணை - விளக்கம்

தமிழ்ச்சூழலில் 'திணை' என்னும் சொல் பல்வேறு பொருள்களில் கையாளப்பெறுகின்றது. 'திணை' முதலில் நிலத்தையும் பின்பு அந்நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் ஒழுக்கத்தையும் குறிக்கும் சொல்லாக பரிணாமம் அடைந்திருக்கிறது. "மண் திணிந்த நிலனும்" "திணி மணல் அடைகரை" போன்ற தொடர்களால் திண், திணி, திணை என சொல் உருவாக்கம் பெற்றதை அறியலாம். முதலில் திண்ணிதான நிலத்தையே 'திணை' என்னும் சொல் குறித்தது என்பது புலனாகிறது. தொல்காப்பியத்தில், "திணைதொறும் மரீஇய திணை நிலைப் பெயரே" என்ற நூற்பாவில் வரும் திணை நிலத்தையே குறிக்கிறது. வசையில் விழுத்திணை என வரும் அடைமொழி சிறந்த குடி என்ற அடையாளத்தைக் குறிக்கிறது. மலைபடுகடாத்தில் தொல் திணை மூதூர் என்பது உயர்ந்த ஒழுக்கத்திணை உடைய பழைய ஊர்; என்று பொருள்படுகிறது. "தொல்காப்பியத்தில் இலக்கணக் கலைச் சொல்லாகவும் இலக்கியக் கலைச் சொல்லாகவுமே இது பெரிதும் பயன்படுகிறது. அறிவு ஒழுக்கங்களால் சிறந்த மக்களைச் சுட்டும் சொற்கள் உயர்திணை என்றும், மக்களல்லாத அனைத்தையும் சுட்டும் சொற்கள் அஃறிணை என்றும் பாகுபடுத்தும் போது திணை என்பது இலக்கணக் கலைச் சொல்லாகிறது. ஆயினும் பொருளதிகாரத்தில் இது பெரிதும் இலக்கியக் கலைச் சொல்லாகவே ஆளப்படுகிறது. மேற்கண்ட சான்றுகளிலிருந்து 'திணை' என்பது முதலில் நிலமும், குடியும், பின்பு ஒழுக்கத்தையும் சுட்டி நின்றதை அறியமுடிகிறது. தமிழ்ச் சொல்லிணக்கத்தில் திணை இரண்டு வகையாகப் பகுக்கப்படுகிறது. அவை உயர்திணை, அஃறிணை என்பனவாகும். உயர்திணை என்பது மக்களைச் சுட்டியது. அஃறிணை, என்பது அவரல்லாத பிறவற்றைச் சுட்டியது. இவற்றைச் சார்ந்தே சொற்கள் உருவாகும். தொல்காப்பிய திணைப் பகுப்பை,

"உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே

அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே

ஆயிரு திணையின் இசைக்குமென் சொல்லே"

என்ற நூற்பா சுட்டுகிறது. உலகில் சொற்களின் உருவாக்கத்திற்கு உயிர்கள் அடிப்படைக் காரணமாதலால் உயிர்களையும் உயர்திணை, அஃறிணை என்று தொல்காப்பியர் வகைப்படுத்துகிறார். திணை இலக்கண அமைப்பைத் திராவிட மொழிகளில் ஆராய்ந்த கால்டுவெல், "தொல்திராவிடத்தில் பெயர்கள் திணை - பால் வேறுபாடு அற்றவனாக இருந்து பின்னரே ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஒவ்வொரு விதமாக வளர்ந்திருக்க வேண்டும்" என்று வரலாற்று நோக்கில் எடுத்துரைக்கிறார். "திராவிட மொழிகளில் திணை, 'உயர்திணை' (Human) என்றும் 'அஃறிணை' (Non-Human) என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. தெலுங்கு மொழியில் இவை 'மகத்', 'அகமத்' என்று பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகின்றன. மலையாள மொழியில் இப்பிரிவு தெளிவாக அமைந்திருந்த போதிலும் இவற்றிற்கு தனிப்பெயர்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. எனினும் மிகப்பழங்காலத்தில் இப்பாகுபாடு இருந்திருக்காது என்றும் சிந்திய மொழிகளில் உள்ளது போன்று எல்லாப் பெயர்களும் திராவிட மொழிகளில் அஃறிணையாகக் கருதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் சிலர் கருதுவர்" என்பது ஜான் சாமுவேல் கருத்தாகும்.

திணையை உயர்திணை என்றும் அஃறிணை என்றும் வகைப்படுத்தும் தொல்காப்பியர் ஒவ்வொரு திணைக்குமுரிய சொற்களை வகைப்படுத்துகிறார்.

"ஆடுஉ அறிசொல் மகடுஉ அறிசொல்

பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லோடு சிவணி

அம்முப் பாற்சொல் உயர்திணை அவ்வே"

"ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்று

ஆயிரு பாற்சொல் அஃறிணை அவ்வே"

பெண்மையைச் சுட்டும் 'பேடி' யும், தெய்வமும் தமக்கெனத் தனித்து பால் ஈறுகளை உணர்த்தாது பொது நிலையில் உயர்திணை ஈறுகளைப் பெற்று வரும் என்பதைப்,

“பெண்மை சுட்டிய உணர்திணை மருங்கின்
ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்
தெய்வம் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும்
இவ்வென அறியும் அந்தம் தமக்கிலவே
ஊயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந்திசைக்கும்”

என்ற நூற்பா உணர்த்துகிறது. தொல்காப்பியரின் இப்பகுப்பில், இயல்புத் தன்மை கொண்ட மனிதர்கள், மனிதத் தன்மை திரிந்த மனித உருவில் உள்ள மனிதர்கள், மனிதர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வநிலை பெற்றவர்கள் என்று உயர்திணையை மூன்றாக வகைப்படுத்தக் காண்கிறோம். கணவாழ்க்கை நிலையில் தெய்வம் பற்றிய கருத்துரு சமயச்சார்பற்று உயர்திணை மக்களோடு நேரடித்தொடர்புடையதாய் இருந்ததைத் தொல்காப்பியம் பதிவு செய்கிறது.

மேலும் தொல்காப்பியரைப் பல சமயங்களும் உள்வாங்கிக் கொள்ள இயன்றன. “தொல்காப்பியரைச் சமணசமயத்தார் என்பது பெருவழக்கு. அவ்வழக்கம் ஏற்கத்தக்கதன்று. அதன் சார்பான சான்று தொல்காப்பியத்தில் இல்லை. ஆனால், அச்சமயம் சார்ந்தவர் அல்லர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. சமண சமய நூல்களாக வழங்குவன அருக வணக்கம், சித்த வணக்கம் உடையவை. அவ்வாறு பகுத்துக் கூறாவிடினும் கடவுள் வணக்கம் உடையவை. சமண சமய நூல்களாகக் கிடைப்பவற்றை நோக்கவே புலப்படும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் கடவுள் வாழ்த்து நூன்முகப்பில் பாடும் மரபில்லை எனின், அவர் சமண சமயத்தார் இல்லை என்பதே உண்மை.

சமண சமயத்தார் உயிர்களை ஐயறிவு எல்லையளவிலேயே பகுத்துக் கொண்டனர். ஆறாம் அறிவு குறித்து அவர்கள் குறிப்பு இல்லை. ‘மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே’ என்னும் தொல்காப்பியர், ‘மக்கள் தாமே ஆறறி வுயிரே’ என்றும் கூறினார். நன்னூலார் சமணர் என்பதும் வெளிப்படை”

என்ற இளங்குமரனாரின் கூற்றிலிருந்து தொல்காப்பியர் இன்ன சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என கூறுதற்கில்லை. தொல்காப்பியர் காலத்தைத் துல்லியமாக அறுதியிட்டுக் கூறவில்லை என்றாலும் இதுவரை ஆராய்ந்தவற்றின் அடிப்படையில் கி.மு 5ஆம் நூற்றாண்டு என பெரும்பாலோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்திய இலக்கண மரபில் சமஸ்கிருத மரபுக்கு இணையான செவ்வியல் மரபைச் சார்ந்து தொல்காப்பியம் மற்றும் கிரேக்க, இலத்தீன் இலக்கண மரபுகளுக்கு இணையானது. “பூர்வ இந்திய வரலாற்றில் ஒரு தொல்பழங்குடியின் பண்பட்ட மொழியின் இலக்கணம் என்று வரலாற்றாசிரியர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளடங்கிய தொல்திராவிடக் கூறுகளைச் சுமந்து மொழிப்பழமையை இன்றுவரை தக்கவைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு செம்மொழியின் இலக்கணம் தொல்காப்பியம்”

என்பது அறியப்படுகிறது. நீண்ட கால இடைவேளைக்குப் பின்பு கி.பி 11 முதல் கி.பி 15, 16 வரை வாழ்ந்த உரையாசிரிகள் தொல்காப்பியத்திற்கு உரைவரைகின்றனர். இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர், தெய்வச்சிலையார் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோர் ஆவர். திணை இலக்கணத்தின் சமூக அடிப்படைகளை விவரிக்கும் உல.பாலசுப்பிரமணியன் திணை இலக்கணம் குறித்த உரையாசிரியர்களின் கருத்துக்களை முறையாக விளக்கியிருக்கிறார்.

11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இளம்பூரணர் தொல்காப்பியத்திற்கு முதன்முதலில் உரை எழுதிய பெருமைக்குரியவர். தமிழகத்தில் கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டில் பிற்காலச் சோழராட்சி நிலவியது. வைதீக சமயம் செழித்திருந்தாலும் சமணமும் நிலைத்திருந்தது. சமணர்கள் தமிழ் இலக்கியத் தொண்டில் முழுவீச்சில் இறங்கியிருந்தனர். அந்த வகையில் இளம்பூரணரும் சமண சமயத்தவர் என்பது குறிப்பு. உயர்திணையாகக் கருதப்படுவது மக்கள் மட்டுமே. அதனுள் கூறுபாடில்லை. ஆனால் அறிணை என்பதில் உயிருள்ளனவும், உயிரல்லனவும் அடங்குவதால் இது கூறுபாடு உடையது என்று விளக்கமளிக்கிறார். இளம்பூரணர் பிறமொழிப்பயிற்சி இல்லாதவராக இருந்தால் தொல்காப்பியத்தையே

முன்னும் பின்னும் ஆராய்ந்து உயிரியலடிப்படையில் திணை இலக்கணத்தைச் சுட்டியிருப்பது சமயச்சார்பற்ற தன்மையைப் புலப்படுத்துகிறது.

நச்சினார்க்கினியர் “மக்களாகிய நன்கு மதிக்கப்படும் பொருளை உயர்திணை என்றும் அம்மக்களல்லாத பிற பொருளை, அஃறிணை என்றும் கூறுவர். ‘உயர்திணை’ என்பது உயர்ந்த ஒழுக்கம்’ ‘அஃறிணை’ என்பது ‘அவ்வொழுக்கம் அல்லதாகிய ஒழுக்கம்’ (தொல்.சொல்.நச்.1) என்று திணைப் பகுப்பை வரையறுக்கிறார். உயர்திணையை உயர்ந்த ஒழுக்கம் என்று வரையறுப்பது அவர்கால சமூக மதிப்பீட்டைப் புலப்படுத்துவதாகவும் மனிதர்களின் சிறந்த தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது. வடமொழிக் கொள்கை மீதும், நால்வருணப் பாகுபாடு மீதும் கடும் பற்றுளம் கொண்ட இவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதும் போது பிற்காலக் கொள்கையையும் தம் கருத்தையும் இடையிடையே குறிப்பிடுகிறார்.

சேனாவரையர் திணைப்பகுப்பை உணர்வு அடிப்படையில் பகுக்கிறார். “மக்கட்சாதி சிறந்தமையான், உயர்திணை என்றார். ஈண்டு மக்கள் என்பது மக்கள் என்னும் உணர்வை” என்று கூறி மக்களல்லாத பிற பொருளை அஃறிணையுள் அடக்கிக் கூறுகிறார்.

கல்லாடர், உயர்திணையை மக்களாகிய நன்கு மதிக்கப்படும் பொருள் என்றும், அஃறிணையை அவரின் நீங்கிய புறபொருளென்றும் குறிப்பிடுகிறார். “மக்கட் சுட்டென்பது மக்களாகிய சுட்டு, எட்டு என்பதன் பொருள் நன்கு மதிப்பு, அஃதாகுபெயரான் மக்கள் மேல் நின்றது. அஃறிணை என்பது உயர்திணை அல்லதாகிய திணை” என்று உரைப்பதனால் அவர்காலத்தில் சமூக மதிப்பீட்டும் புலனாகிறது.

தெய்வச்சிலையார், மக்கள் இவர் என்னும் பொதுப் பொருண்மை உயர்திணை’ (தொல்.சொல்.தெய் -1) என்று மனித இனத்தை வேறுபடுத்தி உயிரியலடிப்படையில் உரைவகுக்கிறார்.

கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரை வெவ்வேறு அரசாட்சி மற்றும் சமயப்பின்புலத்தில் உரைவகுத்த உரையாசிரியர்கள் மூலமொழி வழி நின்று, (உயிரியல் அடிப்படை), வாழ்வியல் சூழல் (சமூக மதிப்பீட்டு) அடிப்படையிலும் உரை வகுத்துள்ளனர்.

நேமிநாதத்தை அடுத்து கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டில் பவணந்தியாரால் எழுதப்பெற்றது. நன்னூல் இந்நூலும் தொல்காப்பியத்தையும் உரையாசிரியர்களின் கருத்துகளையும் தழுவி எழுதப் பெற்றது. திணை இலக்கணம் கூறும் நன்னூல்,

“மக்கள் தேவா நரகர் உயர்திணை

மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை”

மக்கள், தேவர், நரகர் ஆகிய மூவரை உயர்திணைக்குள் அடக்கி உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்றவைகளை அஃறிணை என்றும் குறிப்பிடுகிறது. கி.பி.12,13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழில் மணிப்பிரவாள நடை உயர்ந்தோர் வழக்கிலும் செய்யுள் வழக்கிலும் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. வடமொழியில் தேவர், நரகர் என்ற கற்பனைக் கதாபாத்திரம் செல்வாக்குபெற்றன. இதனை. “தேவரும் நரகரும் வடஇந்திய இலக்கியங்களில் மக்களின் நிழல் போலச் சித்திரிக்கப்பட்ட கற்பனைப் பாத்திரங்கள். நன்னூலார் காலத் தமிழில், வடமொழியின் செல்வாக்கால், இத்தகைய பிரிவினருக்கு, உயர்திணை அந்தஸ்து வழங்க வேண்டிய நிலையேற்பட்டிருக்கிறது” என்கிறார் ஆ.வேலுப்பிள்ளை.

முடிவுரை

தமிழின் மிகமுக்கியமான இலக்கணக்கூறான திணை இலக்கணத்தில் சமயச்சார்புடைய இறைகொள்கைகள் இடம்பெறுவதை அறியமுடிகிறது. கூட்டுவாழ்க்கையினின்றும் மீண்டெழும் தொல்காப்பிய காலகட்டம் சமயம் சாராத தொல் திராவிடத்தின் திணைப்பாகுப்பை உணர்த்துவதோடு கடவுள் கோட்பாட்டை மக்களோடு நேரடித் தொடர்புபடுத்துகிறது. நன்கு வளர்ச்சியடைந்த நிலமான சமூகத்தில் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதிய உரையாசிரியர்கள் பல்வேறு சமய, சமூகச் சூழலைப்

பின்புலமாகக் கொண்டு இறைகோட்காட்டையும் உள்ளிணைக்கின்றனர். பௌத்தமதப் பின்புலத்தக் கொண்ட வீரசோழியமும், சமணமதப் பின்புலம் கொண்ட நேமிநாதமும் உயர்திணையுள் தேவரையும் நரகரையும் இணைத்துக் கூறுகின்றன. இதன்வழி நன்னூலும் வடமொழிச் செல்வாக்குபெற்ற காலகட்டத்திய தேவரையும் நரகரையும் உயர்திணை அந்தஸ்தில் அடக்கிக் கூறுகிறது.தொல் திராவிட திணை இலக்கண இயற்கைநெறிக் கூறில் வடமொழி செல்வாக்குபெற்ற தேவர், நரகர் என்னும் பல சமயக்கொள்கைகளும் ஊடுருவியதை அறியமுடிகிறது.

References

- Balasubramanian, U., (2014), Word Grammar and Social Relations, Yazhini Pathippagam, Tanjoore, India
- Ilampuranar (With the explanation of K. Sundaramoorthy), (1971) Tholkappiyam Sollathikaram, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India.
- John Samuel, J., Comparison of Dravidian languages, Mullai Nilayam, Chennai, India
- Robert Caldwell, (1992) A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian family of languages, Thirumagal Nilayam, Fourth Edition, Chennai, India
- Velupillai, A., (2008) Tamil grammar history, Kumaran book house, Sri Lanka

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License